

1903. али ни он није отишао много даље у томе, тако да је суштински остао при истом парламентарном режиму какав је био и под Уставом од 1903.

3. Укидање Видовданског устава и завођење шестојануарске диктатуре (1929) Александра Карађорђевића

Унутрашња државна и политичка ситуација у земљи након доношења Видовданског устава се све више компликовала добијајући размере једне дубоке кризе која је тражила своје разрешење. Тај период је био испуњен честим министарским кризама и сукобима политичких партија а пре свега између владе и опозиције. У заоштреној унутрашњој државној ситуацији краљ Александар Карађорђевић је видео решење државних проблема у завођењу своје личне диктатуре. Тако је 6. јануара 1929. извршио државни удар, укинуо све политичке странке и издао прокламацију у којој је објавио суспензију Устава и распуштања последње изабране Народне скупштине. Суспендовањем Устава и распуштањем Скупштине, земља се нашла у вануставном стању или, како каже Лазо Костић, то је био нови период који може да се назове међууставни јер је у њему краљ пренео законодавну власт на себе и започео владавину по принципима апсолутистичке монархије. Овај државни удар је учврстио лични режим Александра Карађорђевића, што је потврђено Законом о краљевској власти и врховној државној управи, и то је била монарходиктатура коју је комунистичка пропаганда оценила као суровију диктатуру и од Мусолинијеве и, касније, Хитлерове. Распуштајући Скупштину краљ Александар је у маниру лукавог политичара и демагога објавио да између њега и народа не сме више да буде посредника, да преузима пуну политичку одговорност за судбину земље и постаје носилац целокупне власти у земљи. Јачање краљеве власти је још више учврстило унитаризам и централизам земље што је добило и своју формалну потврду у новом називу државе – Краљевина Југославија – који је утврђен доношењем Закона о називу и подели Краљевине на управна подручја. Овај период вануставне владавине је карактеристичан и по томе што су закони брзо мењани, политичка права нису уопште постојала и признавана, а суспендовањем независности чланова Главне контроле и Државног савета, управна власт је била ослобођена сваке контроле. Унитаристичко уређење земље је прерушено у привлачну идеју интегралног југословенства која је била по мери оних који су били југословенски настројени, док је подела